103. Allaahu kò ṣe Bahiiratu àti Saaibatu, àti Wasiilatu àti Haamu ni èèwọ̀ (àwọn wọ̀nyìí jẹ́ àwọn ẹran ti àwọn kèfèrí yà sọ́tọ̀ fún àwọn òrìṣàa wọn ti wọ́n sì ń pọ́n wọn lé), ṣùgbọ́n àwọn tí wọ́n ṣàì gba (Allaahu) gbọ́ ni wọ́n pa ìrọ́ mọ́ Allaahu, àti pé ọ̀pọ̀lọpọ̀ wọn kìí lo làákàyè.

104. Àti pé nígbà tí wọ́n bá wí fún wọn pé: Ẹ wá sí idi ohun ti Allaahu sọ̀ kalẹ̀ àti si ọ̀dọ̀ òjíṣẹ́ náà, wọn á wí pé: Ohun tí á bá àwọn babaa wa lórii rẹ̀ ti tó fún wa. Bí ó ti lẹ̀ jẹ́ pé àwọn babaa wọn kò mọ nǹkan kan, bẹ́ẹ̀ ni wọn kò sì mọ ọ̀nà.

105. Ẹ̀yin ti ẹ gba (Allaahu) gbọ́, ẹ ṣọ́ ẹ̀mí araa yín, ẹni tí ó ti sọnù ko nií lè kó ipalára ba yín nígbà tí ẹ ti mọ ọ̀nà. Ọ̀dọ̀ọ Allaahu ni gbogboo yín yóò padà sí, yóò si fún yín ní iró nípaa ohun ti ẹ ń ṣe.

106. Ẹ̀yin ti ẹ gba (Allaahu) gbọ́, nígbà tí ẹnì kan nínú un yín bá fẹ́ẹ̀ kú, ti ó sì ń sọ àsọtẹ́lẹ̀ (nípaa ìpinnu rẹ̀), ẹ wá ẹlẹ́rìí si i, wọ́n gbọdọ̀ jẹ́ ẹni méjì ti wọ́n jẹ́ oni dọ́gba-dọ́gba nínu un yín, tàbí àwọn mìíràn ti wọ́n kì í ṣe araa yín. Ti ẹ bá wà lórí ìrìn àjò tí àjálù ikú bá dé sí yín, ẹ dá àwọn méjéèjì dúró 1ẹ́yin ìrun, kí àwọn méjéèjì sì búra pẹ̀lúu orúkọọ Allaahu, ti ẹ bá ṣe iyèméjì, (ki wọ́n búra pé): Awa kò nií gba owó ẹ̀yìn kan bi ó ti wù kí ó kere mọ láti pààrọ̀ọ rẹ̀, bí ó tí lẹ̀ jẹ́ pé ìbátan ni, bẹ́ẹ̀ sì ni àwa kò nií fi ẹ̀rìi Allaahu pamọ́, ti á bá ṣe bẹ́ẹ̀, dájúdájú àwá wà nínú un àwọn ẹlẹ́ṣẹ̀.

107. Bí ó bá hàn pé àwọn méjéèjì dá ẹṣẹ̀, nígbà náà kí àwọn méjì mìíràn rọ́pòo wọn nínú un àwọn méjìi ti akọ́kọ́ ti wọ́n ti dá ẹ̀ṣẹ̀ si; kí wọ́n si fi Allaahu búra pé: Ẹ̀ri jíjẹ́ẹ ti wa jẹ́ òdodo jù ẹ̀rí jíjẹ́ẹ ti wọn lọ, àwa kò kọjá ẹnu un ààlà, nígbà náà (tí á bá tayọ ẹnu un ààlà) dájúdájú àwa yóò wà nínú un àwọn alábòsí.

مَا جَعَلَ ٱللَّهُ مِنۢ بَحِيرَةٖ وَلَا سَآئِبَةٖ وَلَا وَصِيلَةٖ وَلَا
حَامٖ وَلَٰكِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يَفۡتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ
ٱلۡكَذِبَۖ وَأَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡقِلُونَ (١٠٣) وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ
تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ قَالُواْ حَسۡبُنَا
مَا وَجَدۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآۚ أَوَلَوۡ كَانَ ءَابَآؤُهُمۡ لَا
يَعۡلَمُونَ شَيۡـٔٗا وَلَا يَهۡتَدُونَ (١٠٤) يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ عَلَيۡكُمۡ أَنفُسَكُمۡۖ لَا يَضُرُّكُم مَّن ضَلَّ إِذَا
ٱهۡتَدَيۡتُمۡۚ إِلَى ٱللَّهِ مَرۡجِعُكُمۡ جَمِيعٗا فَيُنَبِّئُكُم بِمَا
كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ (١٠٥) يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ شَهَٰدَةُ
بَيۡنِكُمۡ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ ٱلۡمَوۡتُ حِينَ ٱلۡوَصِيَّةِ
ٱثۡنَانِ ذَوَا عَدۡلٖ مِّنكُمۡ أَوۡ ءَاخَرَانِ مِنۡ غَيۡرِكُمۡ إِنۡ
أَنتُمۡ ضَرَبۡتُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَأَصَٰبَتۡكُم مُّصِيبَةُ
ٱلۡمَوۡتِۚ تَحۡبِسُونَهُمَا مِنۢ بَعۡدِ ٱلصَّلَوٰةِ فَيُقۡسِمَانِ
بِٱللَّهِ إِنِ ٱرۡتَبۡتُمۡ لَا نَشۡتَرِي بِهِۦ ثَمَنٗا وَلَوۡ كَانَ ذَا
قُرۡبَىٰ وَلَا نَكۡتُمُ شَهَٰدَةَ ٱللَّهِ إِنَّآ إِذٗا لَّمِنَ ٱلۡأٓثِمِينَ
(١٠٦) فَإِنۡ عُثِرَ عَلَىٰٓ أَنَّهُمَا ٱسۡتَحَقَّآ إِثۡمٗا فَـَٔاخَرَانِ
يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ ٱلَّذِينَ ٱسۡتَحَقَّ عَلَيۡهِمُ
ٱلۡأَوۡلَيَٰنِ فَيُقۡسِمَانِ بِٱللَّهِ لَشَهَٰدَتُنَآ أَحَقُّ مِن
شَهَٰدَتِهِمَا وَمَا ٱعۡتَدَيۡنَآ إِنَّآ إِذٗا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ
(١٠٧)